

Herkus stebuklų šalyje

Sveiki, mano vardas Perla. Noriu papasakoti apie mano, kiškio ir berniuko nuotykius stebuklingoje šalyje. Taigi, mažieji skaitytojai, pasinerkite į nuotykius – pažadu bus labai linksma.

Tai nutiko maždaug prieš du mėnesius. Aš su savo draugu kiškiu Pūstauodegiu keliavome po miestą. Buvo naktis. Mūsų darbas buvo vaikams įpūsti gražų sapną. Mes dirbome labai slaptai, nes vaikai galėjo prabusti kiekvieną sekundę, bet kadangi esame maži, mus labai sunku pamatyti. Bet tą naktį mano draugas kiškis netyčia užkliuvo už komodos ir vaikas prabudo. Mes iš karto puolėme slėptis, bet... buvo per vėlu. Vaikas mus pamatė. Aš jam pabandžiau įpūsti sapną, kad užmigty, bet nepavyko, tad supratau, kad tas vaikas yra kažkuo ypatingas. Prabudusiems vaikams man visad pavykdavo įpūsti sapną ir šie užmigdavo. O šis vaikas buvo kitoks, nes pamatęs mane ir kiškį tik nustebo. Berniuko vardas Herkus. Man tai pasirodė labai gražus vardas. Po valandos mes jau gražiai bendravome ir aš jam pasiūliau aprodyti stebuklingą mūsų šalį, kurioje gali rasti ko tik nori ir būti kuo tik panorėjęs. Berniukas labai norėjo pamatyti stebuklingą šalį. Kadangi minėjau, kad mūsų šalyje gali būti kuo panorėjęs, kiškis Pūstauodegis mokėjo skraidyti. Jis pakėlė berniuką į orą, apipylė stebuklingais milteliais ir mūsų naujasis draugas skraidė! Mes skrajojome virš miesto. Vaizdas buvo nenusakomas žodžiais. Herkui tai labai patiko. Galiausiai mūsų draugija pasiekė portalą, į kurį įskridus patenkama į mūsų šalį. Mums reikėjo skristi

tuneliais, tyliai praeiti pro miegančius vorus, nes jeigu būtume skridę, tai būtume įsipainioję į voratinklius, bet mums pavyko tyliai praeiti. Tik nebijokite vaikai, tie vorai yra draugiški. Galiausiai išlindome ant didžiulio kalno. Berniukas apstulbo matydamas tokį gražų vaizdą. Pievutėje bėgiojo spalvoti viendaragiai, nykštukų nameliai stovėjo eilutėmis, gėlių laukas atrodė lyg ošianti jūra, kriokliai gražiai tekėjo nuo uolų, o mūsų šalies pilis stovėjo pačiame kalno centre ir atrodė, kad jos viršūnė siekia dangų. Paklausiau Herkaus, ar jis norėtų susipažinti su mūsų šalies karaliumi ir karaliene. Jis labai norėjo. Mums reikėjo užlipti į kalną ir patekti į pilį. Prie pilies vartų stovėjo sargybiniai, bet jie mus įleido, nes pažino. Be to, Pūstauodegis buvo sargybinių draugas. Įėjome į šią pilį ir mus iš karto pasitiko tarnai. Jie aprodė mums pilį, nes karalius ir karalienė šios šalies gyventojams leido žvalgytis po jų pilį. Berniukas paklausė, ar jau galime susitikti su Jo Didenybe karaliumi ir Jos Didenybe karaliene. Aš paprašiau sargybinių, kad Herkų supažindintų su pilies šeimininkais. Jie mus nuvedė. Valdovai buvo be galo malonūs ir mes labai smagiai praleidome laiką kartu. Karalienė paklausė manęs, iš kur šis berniukas, ir aš jai papasakoju visą istoriją. Herkaus šalyje jau prasidėjo rytas, tad mums jį reikėjo nuskraidinti į jo kambarį. Jis atsisveikino su šalies gyventojais, Pūstauodegis jį pakėlė į orą ir mes skridome. Po kelių minučių mūsų naujasis draugas buvo savo kambaryje.

Mums labai gaila buvo atsisveikinti, bet mes pažadėjome, kad kelis kartus per savaitę jį aplankysime. Nuo to laiko aš ir mano draugas kiškis su juo draugaujame. Na, štai, mano mielieji draugai, kokia ta mano istorija apie laimingąjį Herkų, vieną naktį

naktį taip netikėtai nuskraidintą į stebuklingą pilį ant aukšto ir
stataus kalno.